

I lutego 1927 r.

6104, 5/28

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4624.

Kl. 10 b 1.

Harald Nielsen
(Londyn, Wielka Brytania)
i Bryan Laing
(Hatfield, Wielka Brytania).

Sposób przeróbki w retortach, bębnach obrotowych lub podobnych urządzeniach tworzywa stałego zawierającego węgiel.

Zgłoszono 30 maja 1924 r.

Udzielono 9 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 17 sierpnia 1923 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu przeróbki w retortach, piecach i podobnych urządzeniach zawierającego węgiel tworzywa stałego, które pod wpływem ciepła i przy pewnej temperaturze staje się lepkie. Stosownie do wynalazku niniejszego, tworzywo wyjmuje się po osiągnięciu lepkości z retorty lub podobnego urządzenia i w tym stanie prasuje w cegielki, które poddają się w stanie jeszcze gorącym dalszej przeróbce, w tej samej lub innej retorcie w celu doprowadzenia destylacji do końca. Dzięki wykorzystaniu do wytwarzania cegiełek naturalnej lepkości, odpada potrzeba stosowania tworzywa wiążącego, jakim się

zwykle w tym celu posługuje. W ten sposób brykietowanie udaje się połączyć z ciągłym wytwarzaniem gazu.

Przy przeróbce pewnych gatunków węgla rzeczą bywa korzystną dodawanie określonej ilości smoły lub podobnego środka wiążącego. Środek wiążący najpraktyczniej jest wdmuchiwać w stanie sproszkowanym do retorty przed tem jeszcze, nim węgiel nabierze lepkości.

Sposób ten najkorzystniej przeprowadzać w dwu połączonych ze sobą bębnach obrotowych. Bęben pierwszy, w którym się mieści tworzywo podlegające przeróbce, zapatruje się w otwór do odprowadzania

wydzielających się wskutek destylacji gazów i w otwór do usuwania tworzywa częściowo obrobionego w stanie lepkiem. Węgiel bitumiczny lub inne tworzywo stale wprowadza się do pierwszego bębna i ogrzewa w sposób dowolny, aż stanie się ono lepkiem. Następnie tworzywo to wyjmuje się, np. ze znanej komory pierścieniowej bębna, i bezpośrednio kieruje się do prasy, wytwarzającej cegielki, skąd gotowe brykiety odpowiedni przenośnik wprowadza do drugiego bębna obrotowego, w którym destylacja tworzywa dobiega do końca i z którego usuwa się je, znowu przez komorę pierścieniową.

Oba bębny lub retorty można ogrzewać w sposób dowolny, stosując np. w tym celu ciepło gazu czadnicowego, gazu wodnego lub podobne środki, przepuszczane przez bębny, w ten mianowicie sposób, iż doprowadza się je do otworu wylotowego drugiego bębna, skąd odpowiednim przewodem gazy płyną do bębna pierwszego. Zamiast dwu lub kilku retort lub oddzielnych komór retortowych można zastosować długą retortę pojedynczą, z której w miejscu właściwym wyjmuje się zapomocą znanego otworu pierścieniowego tworzywo

lepkie i po zbrykietowaniu wprowadza się je ponownie do retorty.

Bębny można ogrzewać bądź tylko z zewnątrz, bądź też z zewnątrz i wewnątrz. Składniki lotne przerabianego tworzywa można odciągać z każdej poszczególnej retorty oddzielnie i poddawać je dalszej przeróbce, lub też gazy płyną przewodami łącznymi do retorty ostatniej, albo ostatniej sekcji retorty, skąd dopiero kieruje się je razem np. do skraplaczy. Gazy z każdej retorty mogą przez nie krążyć, ewentualnie po dodaniu do nich odpowiedniego innego gazu grzejnego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób przeróbki w retortach, bębnach obrotowych lub podobnych urządzeniach zawierającego węgiel tworzywa stałego, znamienny tem, że tworzywo to uprzednio ogrzewa się, aż osiągnie stan lepki, poczem brykietuje i wreszcie dopiero poddaje dalszej przeróbce.

Harald Nielsen.

Bryan Laing.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.